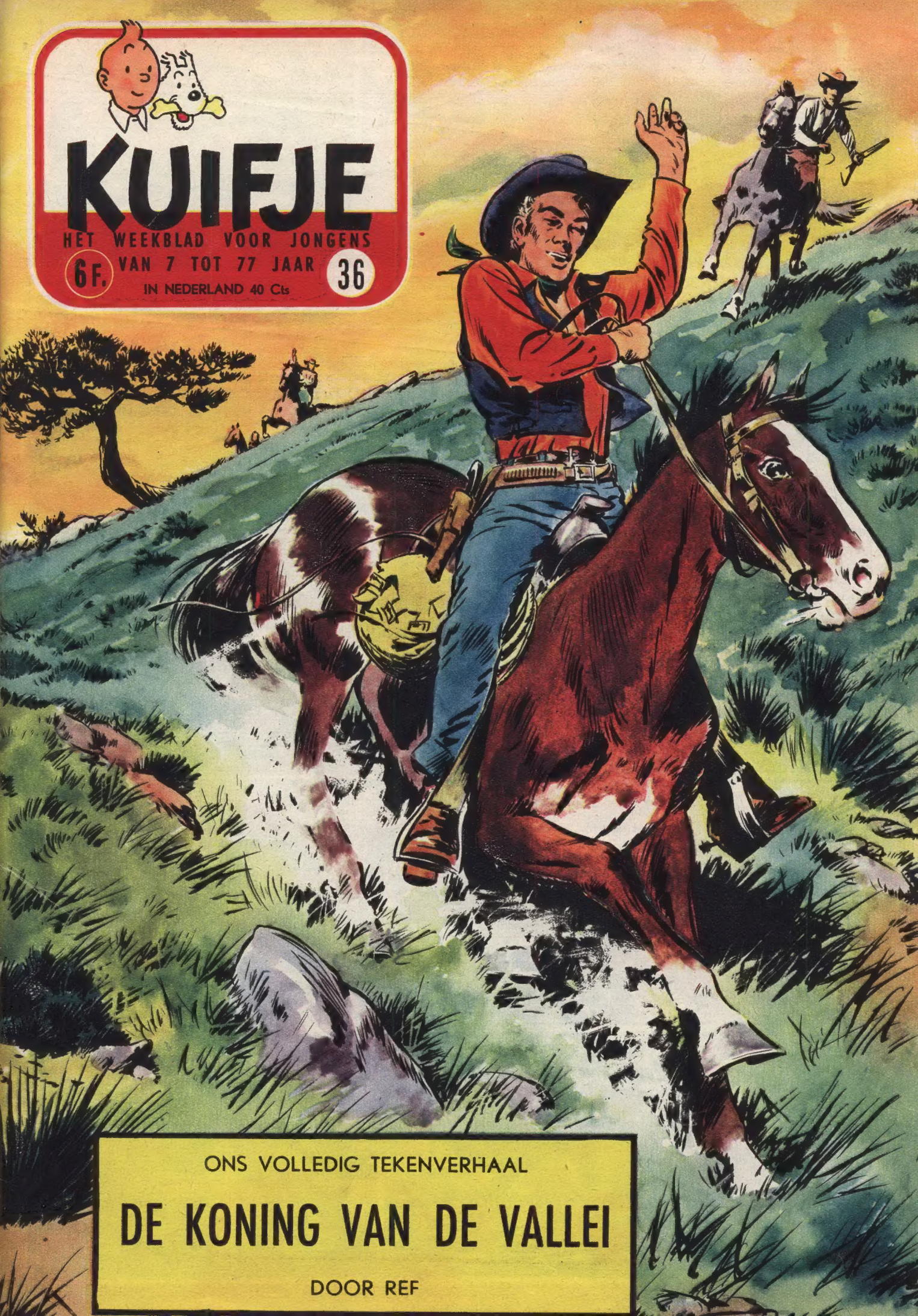

KUIFJE

HET WEEKBLAD VOOR JONGENS
VAN 7 TOT 77 JAAR
6 F. IN NEDERLAND 40 Cts
36

ONS VOLLEDIG TEKENVERHAAL

DE KONING VAN DE VALLEI

DOOR REF

William O'Carty, bijgenaamd Rocky Bill, heeft van een kozijn een ranch geerfd en gaat naar de notaris om in het bezit gesteld te worden van de papieren...

Hier zijn de eigendombewijzen, Rocky Bill. En hier is het plan van je domein !

Aan wie behoort deze enorme strook grond ?

Aan Rex Hyatt. Geen gemakkelijk man voor zo ver ik gehoord heb.

En Bill begaf zich met gezin en vee...

...naar zijn nieuwe ranch. Na drie dagen waren ze tot in de vallei geraakt...

Is dat ons huis ? Het is een oude barak!

Maar de grond is hier vruchtbaar, en met een beetje overleg kunnen we ons huisje gezellig inrichten.

Twee dagen later...

Geen twijfel mogelijk, men heeft de grenspaaltjes verzet...

Wie zou dat gedaan hebben, papa ?

Plotseling...

Met welk recht staan jullie hier op de grond van mijn meester ?

?

?

Ik neem slechts terug wat men mij gestolen heeft. Volgens het officieel plan loopt mijn grondgebied tot aan de beek.

Je bent een nieuweling, nietwaar ? Je kent mijn baas, Rex Hyatt, de koning van de vallei, nog niet...

Neen, maar je mag hem vast zeggen dat Rocky Bill meester wil zijn op eigen terrein...

Ha ! Je bent een jonge heethoofd! Ik zal je wel leren hoe het hoort !

Ik jou ook !

Een bovendien zal ik je leren...

..zwemmen!

Je zult nog van ons horen, vriend ! We zullen het je betaald zetten...

Die avond in de herberg.
Ben jij de nieuwe eigenaar van de ranch Nacho ?
Naar het schijnt heb je reeds gevochten met een knecht van Rex ?
Die brutale vlegel maakt ons het leven hier onmogelijk ! Hij wenst al het land van de vallei tegen de laagste prijs te kopen en er ons uit te jagen...
Vijf boeren werden door hem verplicht hun hoeve te ontruimen...
En niemand waagt het die schurk op zijn nummer te zetten ?
Jij hebt goed praten. Je kent hem niet ! Hij is de grootste schurk van Texas !
Eensklaps komt Rex Hyatt, de koning van de vallei, de herberg binnen
Ha ! Jij schoft, je waagt het mij slecht te maken in het publiek ! Je weigert nochtans de dollars niet, die ik en mijn dienstvolk hier laten !...
Sheriff! Hulp!
Kom er niet tussen, kerel !
Maar dat is ongehoord! Waarom treedt de sheriff niet op ?
Wij knappen onze zaken zelf op en hebben geen sheriff nodig!
Sheriff, waarop wacht je om tegen die man op te treden ?
Je zult leren dat het beter is zekere dingen niet te zien... Ik zou mijn hoofd niet graag verliezen!
Dat schandaal heeft nu lang genoeg geduurd ! Vermits de sheriff niets doet moeten wij zelf voor onze verdediging zorgen...
Uitstekend ! Wij komen morgenavond bij zonsondergang allemaal naar jou !
De volgende avond...
Het spreekt van zelf dat jij optreedt als onze aanvoerder...
Wij zijn allemaal akkoord met dit plan ?
Slim ! Slim ! Kom vlug ! Je hoeve staat in brand !
Dat is weer een laffe streek van Rex Hyatt !
De bandiet profiteerde van mijn afwezigheid om zijn slag te slaan...
Er allemaal naar toe !
Neen, neen ! Jullie hebben gezegd dat ik de leider was ! Wel, blijf dan hier en luister naar me

Het is nutteloos te trachten het vuur te blussen. De ranch van Slim is in hout, en het water moeten we een half uur ver gaan halen... Ik heb een veel beter plan ! Allen te paard. Volg me !

Al de boeren rijden naar de ranch van Rex...

Is iedereen op post ?

Ja, Fred staat op het dak en zal ons verwittigen wanneer ze om de hoek komen...

Een kwartier later...

Dat is het sein! Daar het sein! Daar

Zie zo, Slim zal zijn grond nu wel verkopen. Geen enkele van die andere boerkens heeft geld genoeg om dit te doen !

Rex Hyatt, daarmee heb je je misdaad bekend ! Ditmaal ben je alle perken te buiten gegaan... Ik neem je dadelijk me naar de sheriff !

Ha ! Ha ! Ha ! Mijnheer de rechter wenst misschien dat zijn ranch morgen in brand staat ?

Hm... Wat zouden we er mee doen ?

Maar van op het dak heeft Fred gezien dat de knecht van Rex wil schieten, en opent eerst het vuur...

Wat zeg je van mijn kleine verrassing, Rex ?

Maar op dit ogenblik komt de sheriff toe...

Wat betekent dat hier ? Leg jullie wapens neer, en iedereen gaat naar huis. We zullen een onderzoek instellen naar de oorzaak van de brand. Niemand heeft hier echter voor rechter te spelen...

Zie je wel, de sheriff is een handlanger van Rex Hyatt !

Slim, galoppeer naar de stad, en vertel alles aan de hoofdsheriff. Hij is een vriend van mij !

In orde, Bill ! Ik vertrek dadelijk...

Ik hou Rex wel in de gaten !

Maar dit gesprek werd afgeluisterd door een trawant van Hyatt...

Finde

Volgende week : LOUIS BREGUET.

Onder ons!

HET REGENT...

IN een eenzame straat stonden enkele auto's geparkeerd o.a. een 2 PK. De barometernaald wees naar « variable », en niemand zou kunnen zeggen of de regen, die iedereen verwacht, voor binnen vijf minuten, of voor de avond zou zijn.

Plots begon het toch te regenen, en de eigenaar van de 2 PK was onvoorzichtig geweest en had zijn wagen open laten staan. Het regende in zijn auto en het water zou er zeker schade hebben aangericht, ware daar niet een man voorbij gekomen die de kleine 2 PK open zag staan, en zonder aarzelen het dakzeil over het wagentje trok, net alsof het zijn auto geweest ware. Zonder verder zijn tijd te verliezen, ging de man rustig door.

Dit toneeltje heeft mij getroffen. Die onbekende voorbijganger was waarlijk een fijne heer!

Kuifje

DE POSTBODE WORDT VERWACHT DOOR :

Marie-Louise Pirard, Stationstraat, 49, Sint-Truiden, *die graag zou willen corresponderen met een lezeresje van 10 à 12 jaar. Ze houdt van postzegels verzamelen en zwemmen. Marie-Louise geeft de voorkeur aan een buitenlandse correspondente.*

Dirk de Jong, Beeklaan, 366, Den Haag (Holland), *zoekt correspondent uit België.*

Christine Onissen, Enfieldroad, 383, Eastview, Ottawa II — Ontario (Canada), *zou graag willen corresponderen (in het Frans) met een meisje van een jaar of twaalf.*

Raymond Spiegel, Memlingstr., 25, Anderlecht (Brussel), *zoekt een Engelse of een Hollandse correspondent van vijftien à zeventien jaar.*

Jacques La Mothe, 265, avenue Labonté, Longueil P.Q. (Canada) *zou willen postzegels ruilen met een jongen van 8 à 10 jaar. Men gelieve in het Frans te schrijven.*

BESTE DANK

LEON DE PAUW, van Sint-Pieters-Leeuw is een goed tekenaar in de dop en tevens een vriendelijke jongen want als geschenkje bood hij mij een grote gekleurde tekening aan bedoeld als affiche voor de Kuifje's bons, om in de Kuifje's winkel te hangen. Dat is lief van je, Leon.

Beste dank.

KUIFJE IN INDONESIE

ANDRE DE CORTE schreef mij een enthousiaste brief uit Djakarta. Naar uit zijn brief blijkt, genieten André en zijn vrienden veel van de prachtige tekeningen en de spannende vervolgverhalen van « Kuifje ». « Wij in Indonesië moeten altijd een volle maand wachten eer wij onze «Kuifje's» in handen krijgen. Maar zodra ze er zijn worden ze eenvoudig verslonden. Ik vind het erg jammer dat ik niet in België woon, want dan zou ik ook Kuifje's punten kunnen verzamelen en ruilen tegen chromo's. De chromo die laatst bij « Kuifje » werd toegevoegd vond ik erg mooi. Ik heb reeds twee correspondentievrienden dank zij de rubriek « De Postbode wordt verwacht » en wij ruilen postzegels. Ik lees steeds graag opnieuw een volledige jaargang van « Kuifje ». Ik hoop dat ons blad immer mooier zal worden! » zo schrijft hij.

Dat is beloofd, André!

DANK ZIJ DE KUIFJE'S BON

Albert Van der Schueren, van Appelterre, is een trouwe Kuifjeslezer. Hij gaat naar school naar Geraardsbergen en koopt daar wekelijks zijn exemplaar van ons blad. Tijdens de vacantie rijdt hij iedere Woensdag naar de stad om zijn blad in dezelfde winkel te kopen. Ongelukkig genoeg heeft onze vriend vóór een paar weken zijn voet verstuikt en kon hij bijgevolg zijn « Kuifje » niet meer halen. Dank zij zijn Kuifje's bons zal hij ons blad nu tijdens 't verlof thuis gezonden krijgen. Is dat niet fijn, Albert?

ONZE KANARIEVOGEL

TIJDENS de eerste week van de vacantie kwam een kleine jongen naar de Kuifje's winkel en zei :

— Is de kanarievogel van de redactie van het blad nóg altijd daar?

— Ja zeker, beste vriend.

— Wel, ik heb hier enkele graantjes meegebracht voor het vogeltje. Zou u hem dit willen geven?

Hartelijk dank, André, dat was heel vriendelijk van je!

EEN NIEUWE KUIFJE'S CLUB TE NIEL

ROBERT LENIE, Antwerpsestraat, 56, te Niel aan de Rupel heeft me laten weten dat hij een nieuwe Kuifje's club heeft opgericht in zijn gemeente. Hij heeft zijn club gedoopt **« De Zonen van de Prairie ».** Als strijdkreet koos hij « Kuifje voor alles ». Zijn club telt reeds vier leden. Kuifjeslezers uit Niel en omgeving worden verzocht zich met Robert in verbinding te stellen om deze nieuwe club verder uit te bouwen.

De zonen van Lambik

DE PAPEGAAI

EEN Engelsman had in Rotterdam een papegaai gekocht. Het beest praatte honderd uit, doch eenmaal in Engeland zei het geen stom woord meer. De Engelsman nam de papegaai een week later mee terug naar Rotterdam.

Zodra het beest bij zijn oude baas was, praatte het weer honderd uit.

— Hoe komt dat? vroeg de Engelsman aan de vroegere eigenaar.

De papegaai draaide zich om en kraste :

— Je denkt toch niet zeker dat ik in één week tijd Engels kan leren!

Henk van Linn, Rotterdam.

DE OVERVAL

EEN man ging eens op reis naar Antwerpen en wandelde langs de havenbuurt. Opeens hoorde hij een stem roepen :

— Handen omhoog, of ik geef vuur!

— Dank u, antwoordde de toerist kalm, ik rook niet!

Daniel Ravert, Anderlecht.

DE SAMENSCHOLING

EEN kleine jongen stond onbeweeglijk op straat, maar steeds naar boven starend. Al spoedig kwamen er een heel stel mensen om hem heen staan, die ook naar boven staarden. Eindelijk liep de jongen door, maar toen vroeg hem een omstaander :

— Zeg eens, waar stond je zo naar te kijken?

Toen zei de jongen :

— Naar niets, mijnheer. Mijn neus bloedde, maar nu is het weer over.

Dirk de Jong, Den Haag (Holland).

OP DE RECHTBANK

Beklaagde : Hemel en aarde roep ik tot getuigen dat ik onschuldig ben.

Rechter : Laat de getuigen binnen komen!

Dirk Impens, Gent.

AL DEZE LEZERS KREGEN EEN VERRASSING VAN DE KUIFJE'S BON

Het weekblad « KUIFJE » : 10e jaargang. Lombard Uitgaven, Lombardstraat, 24, Brussel. - P.C.R. : 1909.16 - *Uitgever-Directeur :* Raymond Leblanc, Isidoor Gerardlaan, 9, Brussel - *Heliodruk :* De Drukkerijen C. Van Cortenbergh, 12, Keizerstraat, Brussel.
Publiciteit : **PUBLI-ART**
KUIFJE-Holland : Singel 353, Dordrecht. — Tel. : 3653 — Giro 199.334 — *Abonnement :* 4 fl. per kwartaal.

HIER KAN MEN KUIFJE KRIJGEN IN HET BUITENLAND :

Holland	: G.-J. RAAT, Singel, 353, Dordrecht.
Frankrijk	: DARGAUD S. A., 60, Chaussée d'Antin, Parijs IXe.
Zwitserland	: INTERPRESSE S.A., 1, rue Beau-Séjour, Lausanne.
Kongo	: KUIFJE KONGO - B.P. 449 Leopoldstad (B.C.).
Italië	: Prof. C. GUARNERO - 5, via Nicola Fabrizi, Turijn.
Canada	: 5114, Avenue Papineau, Montréal 34 (Qué).

ABONNEMENT

BELGIE	3 maanden	70 F.
	6 maanden	135 F.
	1 jaar	265 F.
BUITENLAND EN BELGISCH KONGO	3 maanden	80 F.
	6 maanden	155 F.
	1 jaar	300 F.
CANADA	1 jaar	$ 6,5

DE ZWARTE TULP

De prins van Oranje heeft de doodstraf omgezet in levenslange hechtenis en zo komt van Baerle op de vesting van Loewestein. Daar ziet hij Roza terug.

DE VALSE JACOB GISELS

31 DE volgende avond wilde Roza de drie knollen van de zwarte tulp terug geven aan van Baerle, maar de jongeman nam er slechts één van. « Ziehier hoe we zullen te werk gaan, zei hij. Binnen drie weken plant jij een van de twee tulpenknollen die je nog hebt in je tuin, en je verzorgt ze volgens mijn aanwijzingen. Ik zal trachten die ene in mijn cel tot bloeien te brengen. De derde houden we in reserve. Wanneer onze twee eerste proefnemingen mislukken, kunnen we nog opnieuw beginnen met de derde. » De dochter van de gevangenbewaker gehoorzaamde. Iedere avond kwam ze hem bezoeken, Cornelius maakte van deze schaarse ogenblikken gebruik om het jonge meisje te leren lezen...

32 GRYPHUS had het inderdaad niet noodzakelijk geacht zijn dochter te leren lezen of schrijven. Het kind was nooit naar school geweest en leed er onder. Voor van Baerle scheen de tijd nu minder lang. Hij verzorgde zijn zwarte tulp en gaf les aan Roza, dit laatste met heel veel genoegen, want ze was zeer intelligent. Op een keer vertelde Roza dat haar vader sedert enkele weken heel dikwijls het bezoek ontving van een kleine man, die zei dat hij Jacob Gisels heette, en van Dordrecht afkomstig was. « Het is een naar mens, en ik vertrouw hem voor geen haar. Wat mijn vader in hem mag gezien hebben, weet ik niet ! » Cornelius hechtte geen waarde aan dit nieuws, en hij had ongelijk...

33 ENKELE weken nadien ontdekte Gryphus dat zijn gevangene een tulp kweekte in zijn cel. Dit was in strijd met alle voorschriften. De ruwe bewaker nam de kruik, die met aarde gevuld was, haalde de knol, die begon te kiemen, er uit en stampte hem aan stukken. Van Baerle was er het hart van in. Toen Roza die avond kwam vertelde hij het vreselijke gebeuren. « Eigenaardig, zei Roza, die zonderlinge Jacob Gisels scheen eveneens diep onder de indruk toen mijn vader hem die scene vertelde. Hij werd doodsbleek, rukte zich de haren uit het hoofd, en ging te keer als een bezetene...

34 VAN BAERLE heeft meer dan één tulpenknol, schreeuwde hij plotseling. Weet je waar de andere zijn ? » Nu werd Cornelius toch nieuwsgierig. « Vroeg hij dat werkelijk ? » — « Ja, en hij voegde er zelfs aan toe : Hij moet er nog twee hebben. Dat verbaasde mij zodanig dat ik het nodig vond je alles mee te delen. » — « Je hebt gelijk, fluisterde van Baerle, die Gisels interesseert zich te veel voor de zaak. Zou hij vernomen hebben dat ik het geheim van de zwarte tulp heb ontdekt ? » — « God, riep Roza, nu weet ik waarom hij me op de hielen volgde, toen ik in de tuin een strookje grond schoon maakte, waar ik dacht de tweede knol te planten. Ik meende dat hij uit nieuwsgierigheid kwam kijken. »

35 IK heb de indruk dat die Jacob Gisels een schurk is, Roza. Maar het is niet genoeg iemand te verdenken, wij moeten zekerheid hebben. Morgen ga je weer in de tuin, en je zorgt er voor dat Gisels je volgt. Doe net alsof je de knol plant, verlaat dan de tuin en kijk door een kier van de deur. Je zal spoedig weten wat Jacob Gisels in het schild voert. » — « Heel goed, maar wat doen we dan ? » — « Ja, zei Cornelius, daarover zullen wij morgen dan wel praten. » De volgende avond deed Roza wat de gevangene had gevraagd. Zij liep de tuin in recht naar het bepaalde strookje grond...

36 AF en toe keek ze om, om te zien of niemand haar volgde. Zij zag hoe een schaduw langs de muren sloop, en achter de struiken verdween. Ze boog zich diep over de pas bewerkte grond, en deed net alsof zij een tulpenknol plantte. Ze stampte de aarde met haar voet aan, en verliet de tuin. Een ogenblik later zag ze door de kier van de deur hoe Gisels zijn schuilplaats verliet en langs een grote omweg naar het plekje liep waar zij daareven gestaan had. De man zette eerst een onverschillig gezicht op, gluurde met zijn stekende blik naar alle kanten en plofte dan eensklaps zijn twee handen in de pas omgewoelde aarde

(Wordt voortgezet.)

CHLOROPHYL en de SAMENZWEERDERS

Chlorophyl is op het nippertje aan de verstikkingsdood ontsnapt, maar zijn vijand heeft reeds een nieuwe foltering bedacht...

TEKST EN TEKENINGEN VAN RAYMOND MACHEROT

(Wordt voortgezet.)

DE EERSTE REPORTAGE VAN BOB PARKER

Avonturenroman van Hendrik Vernes. — Geïllustreerd door Ref.

DAAR zijn ze ! riep Bob, wiens instinct tot zelfbehoud hem bevolen had onmiddellijk dekking te zoeken achter een, symbolisch gebroken, dodenzuil. Uit zijn binnenzak haalde hij de pistool, die hij van Trevor afgenomen had, en schoof de veiligheidsklep weg.

— Pas op ! riep hij tot de politiemannen die de schoten hadden gehoord en toesnelden. Ze zitten achter die graftomben en schieten in deze richting.

— Wat ben je onvoorzichtig, antwoordde de commissaris, die al kruipend tot bij Bob geraakt was. Ik hoop dat je niet gewond ben.

— Neen, hoor ! Maar, ik moet eerlijk bekennen dat ze niet zo slecht mikken. Hun kogel kittelde m'n oor. Ik ben hier toevallig binnen gekomen en vermoedde in de verste verte niet dat die schurken zo dicht bij waren.

HADDEN ze hun zenuwen kunnen bedwingen, zouden we het trouwens nog niet weten. Ze meenden waarschijnlijk dat ze ontdekt waren en namen het vlammetje van m'n vuurslag tot doelwit.

— Roer je niet. We zullen hen dadelijk bij de lurven hebben. Onze wagens rijden tot aan de rand van de weg vlak voor het kerkhof. Nog een momentje geduld en hun schijnwerpers maken het hier zo licht als in volle dag.

En inderdaad. Een rij koplampen werden om de beurt opgestoken en hun stralenbundels op het oude kerkhof gericht.

— Daar ! Ik heb hem gezien... Er staat er een achter die boom ! schreeuwde een agent.

— Holden ! In naam van de Wet, geef je over !

De stem van de officier klonk luid en vreemd door de haast bovennatuurlijke stilte van de dodentuin maar er bewoog niets.

— Holden, ik vraag je voor de laatste maal : geef je over !

Geen antwoord.

— Het zij zo. Je hebt het gewild !... VUUR !

Een twintigtal machinegeweren ratelden, doorboorden de stam van de treurwilg, ketsten tegen de granieten muur van een mausoleum en deden enkele ruiten aan scherven springen.

— Halt ! Staak het vuren ! Hij geeft zich over...

Een grote man, gekleed met lederen vest kwam met de handen boven het hoofd uit z'n schuilplaats. Z'n stap was zwaar en hij sleepte z'n been... De politie nam hem gevangen. Het was Jerry Holden. Hij had een kogel in z'n dij gekregen en kermde als een kind.

— Waar is je broer ? Spreek op, man !

— Die is er uitgeknepen ! Hij is op een boom gereden nadat een band van de camionnette was gesprongen. Het is zijn schuld. Hij reed als een gek. Ik kwam met m'n knie tegen het wijzerbord terecht. Ze is vast gebroken. Het deed vreselijk pijn... Hij zag dat ik niet meer gaan kon, wenste me veel geluk en liet me aan m'n lot over... Ik ben dan tot hier gekropen...

— En wat bewijst me dat je niet liegt ? vroeg de commissaris.

— Je hoeft me niet te geloven als je daartoe geen lust hebt. Ik spreek nochtans de waarheid. Die geschiedenis hangt me trouwens reeds lang de keel uit. Ik heb het alleen gedaan om hem plezier te doen, hem een dienst te bewijzen.

— En waar is ie naartoe ?

— Ja, dat weet ik niet. Hij zei me, dat hij zich wel uit de slag zou trekken en vermits hij de duivel te slim is, zou het me niet verwonderen dat hij het inderdaad kan... Kijk, om je te bewijzen dat ik niet lieg — ik hoop dat de Justitie er zal rekening mee houden en dat de politie heel discreet zal te werk gaan — zal ik je iets vertellen. Slim gaf me rendez-vous overmorgenavond om 20 uur., op de foor van Coney Island voor de schietstand. « Indien je er in slaagt door de mazen van het net te glippen », zo zij hij, « dan kom je daar om 20 uur stipt. Ik geef je dan geld en een « jobke » waar je veilig bent voor de eerste maanden. »

DE FOOR VAN CONEY ISLAND

Bob en Pompelmoes slagen er in Dani Valensi uit de handen van de gebroeders Holden te redden. Samen met de politie zet de jonge reporter de schurken achterna die blijkbaar hun toevlucht op een klein dorpskerkhof hebben gezocht.

— Zoek de streek verder af. Absoluut stilzwijgen over de aanhouding van Jerry Holden. Indien hij de waarheid spreekt, hebben we Slim bij de kraag voor we acht en veertig uur ouder zijn.

REEDS heel vroeg de volgende morgen namen Bob, Dani en Pompelmoes het vliegtuig naar New York. Het is wel overbodig de vreugde van mevrouw Valensi te beschrijven toen ze haar zoon gezond terugzag, of de blijdschap van Papa Pop toen hij z'n leerling weerkreeg.

— Je komt net op tijd voor de eerste wedstrijden. Ze beginnen heden avond en deze namiddag worden de deelnemers gewogen.

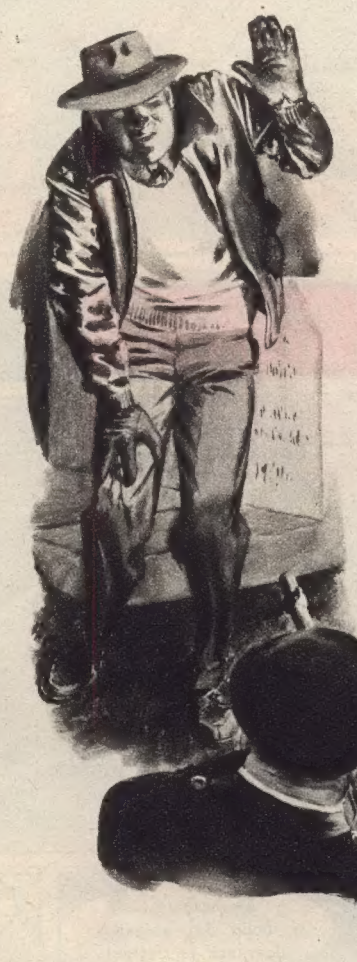

Bob was intussen naar de krant gelopen om z'n vader te begroeten en een artikel te schrijven over de bewogen aanhouding van Jerry Holden. Hij stak dit artikel in een omslag, sloot die zorgvuldig en overhandigde hem aan Mickell Murton met de woorden :

— Pas te openen en te publiceren morgen om middernacht na een telefoontje dat ik je zelf geef. Bob wilde inderdaad, dat de « Star Chronicle » de eerste krant zou zijn die uitpakte met het spannend verhaal over de aanhouding van Jerry Holden en al de details van de hele zaak. Dit kon echter pas gebeuren als ook Slim veilig achter slot en grendel zat.

De volgende dag bracht Bob zijn vriend Dani een bezoek. Deze had lekker geslapen en was goed uitgerust.

— Ik moet juist naar de loting, vertelde Dani. Ik hoop maar dat ik niet dadelijk tegen de grote favoriet van de competitie moet boksen. Weet je, dat Baby Tiger 32 van de 35 matchen die hij leverde gewonnen heeft. De drie anderen eindigden op match nul. Hij is werkelijk buitengewoon knap !

— Maak je geen zorgen, Dani. Of het nu Baby Tiger is of een andere, je kan ze allemaal baas. Ik ben er heilig van overtuigd. Mijn beste wensen voor de loting en voor je eerste match. Je weet dat ik met de politie mee moet naar de foor van Coney Island.

Een ogenblik later kwam er een grote man, gekleed met een lederen vest, uit z'n schuilplaats.

Goed maar dat je er nu bent; de « Gouden Gordel » ware anders verloren voor je.

— Voel je je niet te moe ? vroeg Murphy bezorgd. Ben je nog altijd van plan je kans te wagen ?

— Meer dan ooit, antwoordde Dani lachend, en nochtans, jullie mogen me vrij geloven, wat ik de laatste dagen deed was een vrij zonderlinge voorbereiding voor een boksmatch.

Indien alles naar wens verloopt, ben ik nog tijdig terug om je eerste zege toe te juichen.

Die avond stond Bob tussen een dichte menigte vlak voor de grote schietstand. De hoofdcommissaris in burger stond naast hem.

— Vijf over acht, zei de officier. Slim is nog steeds niet te zien.

— KIJK, DAAR!... Wacht even! zei Bob en liep weg...

(Wordt voortgezet.)

Volgende week : **DE OVERWINNING VAN DANI**

MET DE HOED IN DE HAND...

MET de hoed in de hand kom je door heel het land, zo zegt men bij ons.

In de grond is het toch niet zo makkelijk als men wel zou menen!

Over de grenzen, bij andere volkeren heeft men heel andere ideeën over de wellevendheid dan bij ons. Indien je een reis om de wereld wil maken, moet je weten hoe je je moet gedragen, en dit zowel in het Zwarte Afrika, als aan de Noordpool of bij de Roodhuiden op de prairie.

EEN ESKIMO ONTMOET EEN ESKIMO

JE groet je vriend niet door je neus tegen de zijne te wrijven, maar misschien weet je dat de Eskimo's elkaar op deze wijze groeten. Helaas! Dit oude gebruik verdwijnt stilaan... De Europese mode is in Groenland doorgedrongen. Bij wijze van groet geeft men er elkaar de hand. Men doet het echter veel galanter dan bij ons: men neemt de uitgestoken hand heel delicaat en heft ze tot de hoogte van het gelaat. Daarbij past natuurlijk een vriendelijke glimlach...

In Brazilië staat het heel netjes je genodigden in de derde persoon aan te spreken. Je zegt dus:

« Wil mijnheer binnen komen? » en « Hoe gaat het, mevrouw? »

In Idonesië gaat het er veel gezelliger toe. Men noemt alle oude heren, zowel prinsen als bedelaars, heel goedmoedelijk « papa », alle oude dames spreekt men aan als « mama », ze mogen dan nog wasvrouw of echtgenote van een minister zijn.

DIE KLEINE APEN ZIJN SPRINGLEVEND!

IN Japan voel je je wellicht in het begin erg vreemd en trek je grote ogen wanneer je twee zeer beleefde, zeer beschaafde Japanners naar de gezondheid van hun respectieve familie hoort informeren. Dat gaat ongeveer zo:

— Hoe gaat het je edele, mooie gade?

— Mijn domme vrouw maakt het goed! Dank je. En hoe gaat het de weledele mevrouw Riho-Mysha?

— Die oude rijstketel stelt het nog altijd best. En genieten je lieve kinderen nog steeds van een uitstekende gezondheid?

— Ja, die kleine apen zijn springlevend!

Het zou een grote vergissing zijn te denken, dat die Japanners werkelijk menen dat ze een domme vrouw en « apen van kinderen » hebben. Ze menen dat helemaal niet! Het is echter gebruikelijk de verwanten en het bezit van de anderen de mooiste namen te geven, eigen familie en eigen bezit daarentegen als minderwaardig te beschouwen. Zo eist het de beleefdheid in Japan!

« DANK-JE » ZEGGEN IS NIET ALTIJD BELEEFD

OP de Polynesische eilanden bewondert men het ontvangen geschenk niet, men dankt er ook niet voor! De wellevendheid vraagt het voorwerp in een hoek te leggen en niet meer te bekijken. Er voor danken zou getuigen van grote onwetendheid.

De Tibetaan, die een geschenk van je ontvangt, zegt helemaal niets, maar steekt zijn tong uit. Wees daarom niet boos, hij wil je slechts aan het verstand brengen dat hij je zeer erkentelijk is. De inwoner van dit geheimzinnig land, welke zijn tong niet zou uitsteken, zou door zijn vrienden en buren als een zeer onbeleefd man aanzien worden.

Geef je een geschenk aan een Indonesiër, last er dan de prijs op staan. Het is een delicate attentie, die hij steeds naar waarde schat.

EET JE BUIKJE DIK EN ROND

MENSEN met een gezonde eetlust zullen graag door Syriërs uitgenodigd worden. Laat geen enkele schotel voorbij je neus gaan zonder er een behoorlijke portie van te nemen.

Tot slot legt de gastheer je eigenhandig de beste brokjes op je bord met de woorden:

— Eet dit nog voor mij, en dit voor mijn zoon, en dat voor mijn echtgenote, en dit stukje voor Mohammed, de profeet.

Wanneer je dan eindelijk mag van tafel opstaan, bedank je je gastheer in uitgelezen bewoordingen, looft de spijzen en de kookkunst van zijn vrouw.

De Chinezen zette je een hele rij delicate gerechten voor. Je mag ze naar je eigen smaak uitkiezen en eten. Op het einde van de maaltijd biedt men je een grote schotel rijst aan, maar opgepast... raak er geen korreltje van aan, want daarmee zou je je gastheer bloedig beledigen. Van deze schotel nog iets nemen, betekent: ik heb hier niet genoeg gekregen!

Op de Polynesische eilanden eet men stil en vlug en precies zoals men dat zelf wenst. Wanneer je gedaan hebt echter moet je krachtig op je maag kloppen en roepen:

— Ahe! Ua roa tou opu!

Wat wil zeggen:

— Ik heb mijn buikje dik en rond gegeten!

★

ALLEEN « met je hoedje in je hand » kom je dus de wereld niet rond! Wil je doorgaan voor een welopgevoed en beschaafd mens, leer dan de zeden en de gebruiken kennen van het land waar je reist. En voor ik het vergeet, mocht je ooit in China een stoet ontmoeten van Chinezen in het wit gekleed, van muzikanten, wimpels en fraaie maskers, vraag dan niet: « Welk feest wordt er hier gevierd? » of « Is dat een karnavalstoet? » Men zou je onwetendheid niet appreciëren, vermits het hier om de begrafenis van een dierbare afgestorvene gaat!

TEKST EN TEKENINGEN VAN FRED FUNCKEN

DE WITTE RUITER

Johan en Otto zijn vast besloten naar Polen te reizen om te weten of de schrijver van de boodschap wel degelijk Godfried is...

(Wordt voortgezet.)

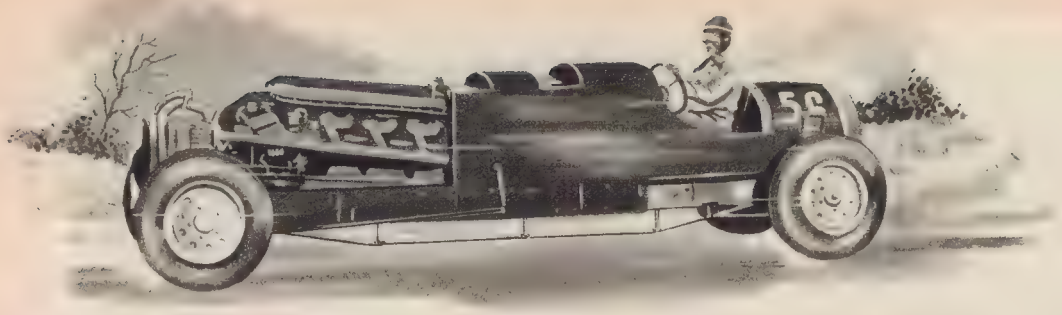

DE GROOTSTE AUTO TER WERELD

SEDERT jaar en dag is Mr F.-M. Wilcock garagist aan de Engelse Zuidkust. Lang heeft hij er op zitten piekeren hoe hij de grootste wagen ter wereld zou kunnen bouwen. En met typisch Engelse hardnekkigheid heeft onze garagist zich aan het werk gezet. Na maanden hard werken kwam hij voor de pinnen met zijn gewrocht. Zijn wagen was natuurlijk de grootste bezienswaardigheid op het jaarlijks autofestival van Brighton. Mr Wilcock moest er heel wat uitleg verstrekken.

ALLE kenners en amateurs wilden weten hoe hij zijn « Swandean Spitfire Special » in elkaar gekregen had, en hij maakte er geen geheim van. Hij vertelde dat hij twee Daimler pantserwagen-chassis had aan elkaar gezet en daarop een Rolls-Royce Merlin vliegtuigmotor geplaatst. Deze motor is geen onbekende voor vliegtuigkenners, die nu meteen weten dat de « Swandean Spitfire Special » 12 cylinders telt met een cylinderinhoud van 27 l. (Nu moet je weten dat de sterkste wagen aan de start te Le Mans een 4,5 liter Ferrari was en een VW slechts 1,2 liter cylinderinhoud heeft.) Daar waar de Ferrari van Le Mans 350 PK ontwikkelt, brengt het karretje van Mr Wilcock er 1625 PK op ! De Mercedes-« Silberpfeil » van de wereldkampioen Fangio weegt maar een goede 700 kg. De « Swandean Special » weegt viermaal zoveel...

Als nadere bijzonderheden kon men nog vernemen, dat de versnellingsbak van de grootste auto ter wereld, afkomstig is van een Londense autobus, het stuur van een 12 liter Daimler, die vroeger nog aan koning George V had toebehoord. De « clou » van de zaak is het verbruik van dit monster: het slokt niet minder dan 560 liter per honderd kilometer, zegge en schrijve vijfhonderd zestig liter ! (Een 2 PK-Citroën legt dezelfde afstand af met vijf liter benzine.) Mr Wilcock zal niet veel Zondaguitstapjes met zijn karretje moeten maken, want hij zou zich in minder dan geen tijd ruïneren aan benzine alleen. En dan valt ook nog te voorzien dat het gebrom, geraas en gedonder van deze 1625 PK motor de politie wel eens zou kunnen dwingen een rijverbod op te leggen, al was het maar om het trommelvlies van de onderdanen van *Her Majesty* te beschermen...

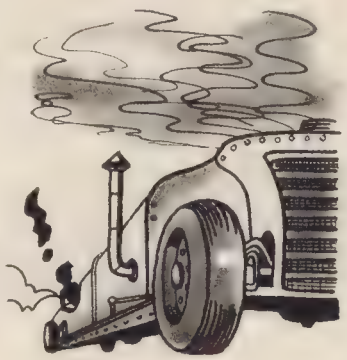

Intussen heeft de « Swandean Spitfire Special » zich doen gelden te Brighton. Volgens het Engels blad « Autosport » waren de officielen van het festival zó wantrouwig, dat ze eerst het ding een toertje hebben laten doen, alleen maar om te zien of het wel te sturen en tot stilstand te brengen was. Deze proef heeft de wagen doorstaan. Nu kwam het er alleen nog op aan het maximum uit het ding te halen.

Dat zal iets zijn voor volgend jaar, want de motor was op het kritieke moment warm gelopen...

Mr F.-M. Wilcock heeft zijn supporters echter verzekerd dat zijn machine voor het volgend festival niet meer zal warm lopen, een betere koppeling zal hebben, en er tevens wat minder monsterachtig zal uit zien, want hij werkt aan een gestroomlijnde carrosserie.

JOHAN.

AL JE VRIENDEN ZULLEN JE NIEUWE

KUIFJE'S KLEURPOTLODEN

BEWONDEREN

TE KOOP IN ALLE WINKELS VOOR KANTOORBENODIGDHEDEN

Je vrienden zullen verbaasd opkijken als ze de mooie brieven zien, die je schrijft met de schrijfmachine...

ERIKA

ERIKA : ALGEMEEN AGENT : MARCEL HEENS.

Stormstraat, 7, Brussel - Tel.: 11.22.70
Rue d'Assaut, 7, Brussel - Tel.: 11.22.70
15, rue Pont d'Avroy, Luik - Tel.: 32.18.13

DE ONBEKENDE VAN DE RONDE VAN FRANKRIJK

TEKST EN TEKENINGEN VAN JEAN GRATON

Max ontdekte de « Christoffel Colombus » in het kanaal. Daar hij meent dat hij de « onbekende » zal kunnen vatten, gaat hij aan boord en wordt neergeknuppeld...

(Wordt voortgezet.)

DE JEUGD KRIJGT EEN LESJE

VERHAAL DOOR A. JACQUEMIN - GEILLUSTREERD DOOR R. REDING

EEN groep jongelui oogde glimlachend een wit kleedje na, dat over het tennisplein danste.

— Je zus heeft nog enkele lessen nodig, nietwaar Christiaan?

Een jongen van een jaar of 16, 17 keerde zich naar zijn vriend, Dirk Reyniers, die achterover geleund met zijn stoel wiegde en de jonge speelster met de blik volgde. Dirk was de beste speler van de groep, en zoals veel jongelui, die te vroeg « kampioen » zijn, overschatte hij zijn eigen kracht en kunde, en gedroeg zich in gezelschap als een verwende jongen.

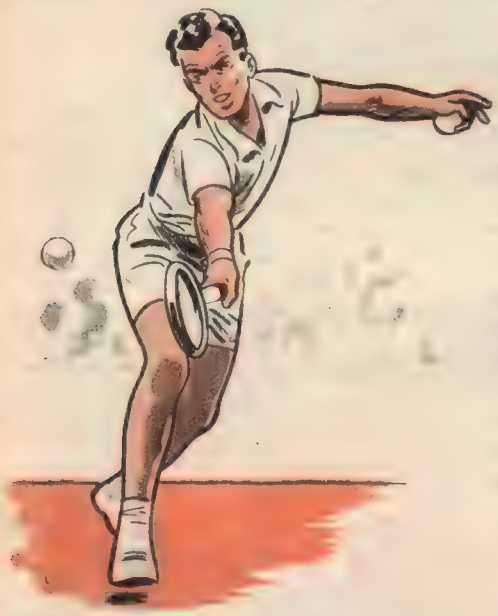

HET is niet die grijsaard, die haar zal leren hoe ze moet tennis spelen, riep hij.

Iedereen lacht, behalve Christiaan. Hij wou antwoorden, doch had daarvoor de tijd niet. De oude man in kwestie had de beledigende woorden van Dirk gehoord en zei:

— Ik heb nooit begrepen waarom de jongens van 1955 steeds hun hielen vagen aan de meest elementaire beleefdheid. Jij zou me daarover misschien kunnen inlichten? Ik ben Jim Darvers, en indien een lesje je genoegen zou doen, ben ik graag bereid je dit te geven.

Dirk was toch een beetje uit zijn lood geslagen, maar om de lachers op zijn kant te krijgen, riep hij:

— Akkoord, maar trek een short aan, dat staat jonger!

— Morgen op hetzelfde uur verwacht ik je, antwoordde Darvers droogweg.

— Dat was niet erg mooi van je, Dirk, zei Christiaan enkele minuten later. Je ziet toch wel dat die man oud is, en hij tegen jou geen schijn van kans heeft.

— Hij wou een lesje, hij zal het hebben! Jongens, zei Dirk tot zijn vrienden, morgen allemaal op het tennisplein. Afgesproken?...

★

De volgende morgen om 10 uur... De jongelui van de tennisclub trappelvoetten van ongeduld. Daar kwam Dirk lachend aangewandeld. Hij knipoogde en beloofde hen een uurtje vrolijkheid.

— Daar komt ie! riepen enkele meisjes.

En inderdaad, een grote stevige kerel kwam het veld opgewandeld. Minachtend bekeek hij de jongelui en zijn tegenstrever.

Er heerste een diepe stilte toen de match begon.

Dirk had de service. Hij deed het langzaam en nauwgezet. Darvers miste de eerste bal van Dirk. Deze laatste meende dat de partij reeds gewonnen was, toen hij opschrikte door een bal die met meesterlijke hand in de linkerhoek van het terrein geplaatst werd...

Op zes kilometer van daar zat Christiaan in zijn kamer en trachte nog steeds uit te vissen waar hij Jim Darvers eerder gezien had. Hij bladerde daarbij in enkele tijdschriften, en sprong plotseling op.

Zij ogen waren op een foto gevallen met als onderschrift:

Jim Darvers, oud-kampioen van Wimbledon, verblijft in onze stad. Deze grote tenniskampioen, enz... enz...

Vijf minuten later sprong Christiaan op zijn fiets en reed naar het tennisveld.

Hier heerste de grootste spanning. Iedereen had zich immers verwacht aan een soort van cirkusspel. Dit was echter helemaal niet het geval.

Aan de ene kant kampte een jongen, die liep en sprong, en met passie speelde, aan de andere kant een man van gezette leeftijd, die kalm en intelligent iedere bal lanceerde. Men kon het hem aanzien dat hij zeer goed berekend had waar precies zijn bal zou terecht komen.

Zes-vijf voor Darvers bij de vierde set, kondigde de scheidsrechter aan.

Dirk was woedend. Hij wond zich langsom meer op en speelde daardoor slecht.

— Play? vroeg Jim Darvers, en het was net of zijn stem beefde.

— Ready! klonk het antwoord, hard als een zweepslag.

Voor de eerste keer rende Jim Darvers vlug over het veld. Zelfs de scheidsrechter kwam overeind om toch maar niets van het spel te missen. Darvers gelukte er twee keer in de bal op te vangen, precies op het ogenblik dat deze de grond

DE AVONTUREN VAN 'T PRINSKE

zou raken. Dirk stond als aan de grond gegeld.

Hij begreep er niets van.

De toeschouwers juichten en tierden, en de scheidsrechter, die het einde van de match en de overwinning van Jim Darvers aankondigde, had moeite om zich verstaanbaar te maken.

Jim Darvers, de grote overwinnaar, is echter tegen het net ineenzakt en beweegt niet meer. Dirk, doodsbleek, komt naar hem toegerend en fluistert :

— Het is mijn schuld ! Ik ben een nietsnut !...

★

DIE avond stonden Dirk, Christiaan en de dokter in een kleine hotelkamer rond het bed van Jim Darvers...

— De hartcrisis is voorbij, verklaarde de dokter. Enkele ogenblikken heb ik gevreesd dat het slecht zou aflopen.

De zieke glimlachte. Dirk greep zijn hand :

— Mijnheer Darvers, kan je mij vergeven ? Het was zeer slecht wat ik deed.

— Het is al lang vergeten en vergeven, kampioen ! antwoordde de oude man...

De volgende dag kon men in de plaatselijke krant in grote letters het volgende lezen :

Gisteren won Jim Darvers een spannende en meesterlijke wedstrijd. Hij heeft aanvaard de officiële oefenmeester te worden van onze jonge kampioen, Dirk Reyniers.

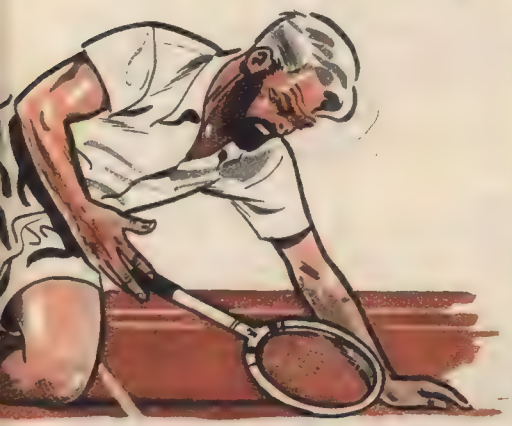

DE 8e REEKS VAN DE AUTOMOBIEL

Zijn dus verkrijgbaar :

CHROMO'S

AUTOMOBIEL (Oorsprong tot 1900) — reeksen 1 tot 8 ... ... 100 punt.
MARINE (Oorsprong tot 1700) — reeksen 1 tot 6 ... ... 100 punt.
VLIEGTUIGEN (Oorsprong tot 1914) — reeksen 1 tot 6 ... ... 100 punt.
VLIEGTUIGEN (Oorlog 1939-1945) — reeksen 1 tot 10 (volledig) 100 punt.

ALBUMS

AUTOMOBIEL (Oorsprong tot 1900) : 50 F. of in vollinneband : 60 F.
MARINE (Oorsprong tot 1700) : 40 F. of in vollinnenband : 60 F.
VLIEGTUIGEN (Oorsprong tot 1914) : 50 F. of in vollinnenband : 60 F.
VLIEGTUIGEN (Oorlog 1939-1945) : 50 F.

Verkrijgbaar tegen storting van de vermelde som op P.C.R. 1909.16 van KUIFJE-BRUSSEL of rechtstreeks in de KUIFJE's Winkel, Lombardstraat, 24, Brussel.

KUIFJE'S BONS VIND JE OP DE VERPAKKINGEN VAN VOLGENDE PRODUCTEN :

VICTORIA • PALMAFINA • HEUDEBERT
SKI & FRANCO-SUISSE • PILSBERG
MATERNE • NOSTA • PANA • PROSMANS
HORTON • TOSELLI • JU'CY & WHIP

STUUR JE KUIFJE'S BONS NAAR KUIFJE, DIENST T, LOMBARDSTRAAT, 24, BRUSSEL, of wissel ze uit in een van de warenhuizen « A L'INNOVATON ».

DOOR WILLY VANDERSTEEN

(t. voortgezet.)

DE BLAUWE DRIEHOEK

DE AVONTUREN VAN DAN COOPER

Sanders en Blyton zijn gevlucht met de « Canberra ». Aan boord van het toestel bevindt er zich een atoombom...

TEKST EN TEKENINGEN VAN ALBERT WEINBERG

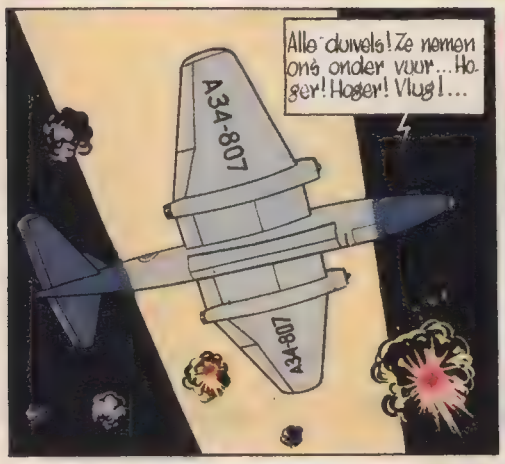

(Wordt voortgezet.)

De GEZANTEN VAN MARS

TEKST EN TEKENINGEN VAN WILLY VANDERSTEEN

Lambik, Suske en Wiske maken kennis met de Marsbewoners. Intussen zet een reactievliegtuig de vliegende schotel achterna...

DE WONDERBARE VISVANGST

CONRADIN KREUTZER, een technieker heeft vandaag voor de eerste maal voor een groep hengelaars en een journalist de werking aangetoond van een eigenaardig instrumentje om vissen te vangen.

Herbert Preglow, de mede-uitvinder van het instrumentje, wierp een electrische hengelroede en zijn net in het meer, en duwde op een knop aan de stok van de hengelroede. Na een fractie van een seconde kwamen alle vissen die zich op niet meer dan drie meter van de lijn bevonden, er naartoe gezwommen, alsof zij aangetrokken werden door een grote magneet. Niet meer in staat om nog te bewegen, kunnen de vissen vervolgens met een net en met de handen uit het water gehaald worden.

Preglow en Conradin Kreutzer, die beiden het nieuwe apparaat voor de visvangst uitvonden en bouwden in samenwerking met het Westduitse instituut voor visvangstonderzoek te Hamburg, merkten verscheidene jaren geleden op, dat vissen worden aangetrokken en bewusteloos geslagen, zo electrische impulsen in het water worden geleid.

« Het probleem was een draagbaar apparaat te bouwen, dat klein genoeg zou zijn om in de hand te kunnen gedragen worden en dat geluidloos zou werken, en ook het aantal en de nodige kracht te bepalen der electrische impulsies » aldus Preglow.

Dat probleem werd op het einde van verleden jaar opgelost en het resultaat is verbluffend.

Het systeem is eenvoudig : Het bestaat uit een batterij, een vibrator, een rectificateur van een auto, en twee kabels welke naar de roede en een koperen omhulsel leiden. Het omhulsel wordt in het water geworpen waar het het negatieve uiteinde van de electrische stroom vormt. De anode of de positieve zijde ligt in de roede. Zodra de knop wordt aangedraaid, worden de vissen aangetrokken en hun spieren door de electrische stroom verlamd. Zij leggen zich op hun zijde en zijn niet meer in staat om te bewegen, totdat de stroom wordt uitgeschakeld. Op die wijze kunnen ze gemakkelijk met een net of met de hand worden uit het water gehaald !

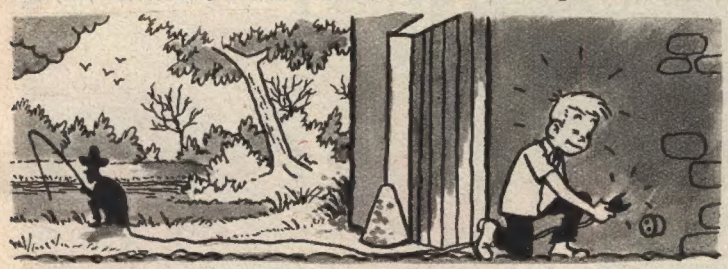

Preglow zei, dat het instrument even goed werkt voor het vangen van haaien en tonijnen als van ansjovissen. Bij zijn eerste openbare test had hij in minder dan twee minuten een volle emmer forellen en palingen gevangen !

Preglow zei dat het de hengelaars, die iemand met een dergelijk instrument zien vissen, hetzelfde gevoel bezorgt, als een jager zou hebben die iemand met een machinegeweer zou zien jagen in de wouden.

Hij zei verder dat het instrument toelaat te weten welke soort vissen en hoeveel er in een meer zitten. Iemand die bijvoorbeeld een bepaalde soort vissen uit zijn vijver zou willen verwijderen, kan dit in weinig tijd doen. Hij laat het instrument werken, neemt vervolgens die bepaalde soort vissen uit het water, en draait dan de knop terug uit, zodat al de andere verlamde vissen weer kunnen zwemmen.

Volgens Preglow zal het instrument aan een prijs van ongeveer 12.500 frank op de internationale markt worden verkocht.

DE POS

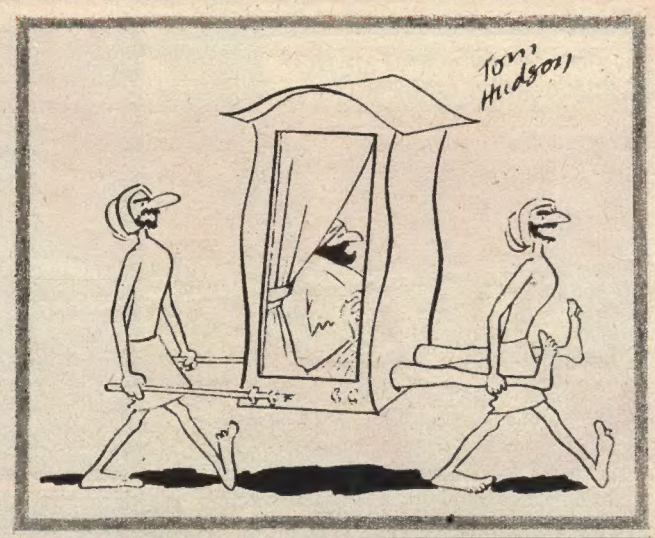

GESCHIEDENIS ZONDER WOORDEN

SLUWE MATROZEN

WINSTON CHURCHILL bracht onlangs zijn verlof door op Sicilië. Hij had de politie van het stadje waar hij vertoefde, verzocht alle nieuwsgierigen en vooral de fotografen op afstand te houden. Stel je voor hoe verwonderd Churchill was, toen hij in de Italiaanse pers prachtige opnamen van hem zag verschijnen, terwijl hij een Siciliaanse matrozengroep aan het schilderen was.

Sluwe Italiaanse fotografen, die Churchill's belangstelling voor Siciliaanse matrozentypes kenden, hadden er niets beter op gevonden dan zich als matrozen te verkleden en zich bij de Britse expremier te presenteren als model. Daar hij hen typische zeerobben moet gevonden hebben, heeft hij hen ook geengageerd, en zo konden onze verklede fotografen stiekum mooie opnamen maken van Winston

EEN ATOOM-VLIEGDEKSCHIP

DOOR de Amerikaanse defensie werd het voorstel goedgekeurd om tegen 1959 een supervliegdekschip te bouwen dat zal aangedreven worden met atoomkracht.

Het nieuwe vliegdekschip zal het grootste oorlogsschip ter wereld worden. Naar sommige gegevens zou de tonnemaat meer dan 70.000 ton bedragen. De bouw zal geschieden in het kader van het programma van de Amerikaanse marine om haar eenheden over te schakelen op atoomaandrijving.

Deskundigen hebben verklaard dat een vliegdekschip, dat gebruik maakt van de atoomenergie, gedurende jaren zou kunnen opereren zonder een haven aan te doen, tenzij om de manschappen af te lossen en grote herstellingen te ondergaan.

Mass Tick en Pat Rick (deze laatste nog steeds vermomd) begeven zich naar de sheriff en delen hun plan mede...

PAT RICK EN MASS TICK

TIJON

RIJ VOORZICHTIG

IN alle landen van de wereld komen er voortdurend meer auto's. Resultaat : de verkeersproblemen worden met de dag moeilijker. Het aantal bekeuringen en processen-verbaal stijgt aanhoudend. De politie is met het probleem werkelijk verveeld, want zij ziet met rasse schreden de dag naderen, dat ze de toestand niet meer zal meester zijn. In afwachting zoekt de politie aanhoudend naar nieuwe sancties om overmoedige of onhandige chauffeurs tot betere gevoelens te brengen.

In Ierland bijvoorbeeld laat de politieagent die een chauffeur op een kleine overtreding van het verkeersreglement betrapt, zijn vier banden af, en de chauffeur mag dan zijn vier banden ter plaatse weer opblazen eer hij verder kan.

In Joegoeslavië worden de automobilisten, die zich aan een verkeersovertreding hebben bezondigd op een zwarte lijst geplaatst, die iedere week wordt gepubliceerd door de dagbladen.

In Nieuw-Zeeland heeft men er nog iets beters op gevonden ! Daar worden de « zondaars » tot gevangenisstraffen veroordeeld, die ze allen tijdens de week-ends moeten uitzitten ! En zo komt het dat sommige chauffeurs bijna al hun zomer week-ends in de schaduw doorbrengen...

ALS HET MAAR WAAR IS !

DE directie van de spoorwegen van Chili heeft, naar het schijnt, nieuwe tarieven ingevoerd. De reizigers niet groter dan 1 meter betalen niets. Tot 1 m 40 betaalt men halve prijs. Wie groter is dan 1 m 40 betaalt de volle prijs. Zonderling land, hé !

Met de KUIFJE's BONS kan je de prentjes van de SPROOKJES van PERRAULT verzamelen.

WIST JE REEDS ?

DAT het hart van een spitsmuis 1.380 keer per minuut klopt. Dit van een veldmuis 780 keer per minuut . Het hart van een olifant slaat slechts 40 keer per minuut, en dit van een schildpad van 12 tot 20 keer per minuut !

DE EERSTE AMATEUR-T.V.-ZENDER

ERICH REICHEM, van Detmold (Duitsland), heeft de eerste Europese privézender gebouwd. Om toelating te krijgen tot het zenden, heeft Erich Reichem zich moeten verbinden alléén foto's uit te zenden, maar om zijn uitzendingen wat levendiger te maken, commentarieert Erich de foto's met een stok, zoals de meester op school gebruikt voor de les van aardrijkskunde.

NEEM NU JE BESLISSING STICHT DEZE WEEK NOG EEN KUIFJE'S CLUB !

Volgende week geven we het groot geheim prijs ! We delen je dan mede welke PRACHTIGE VERRASSING KUIFJE IN OCTOBER VOOR JE HEEFT

ROBOTS VERDRINGEN DE MENSEN !

IN Amerika worden de electrische gloeilampen voor 90 % vervaardigd door veertien robots! In Engeland is er een grote firma die 7.000 werklieden en bedienden in haar dienst heeft en in veertig minuten al de loonberekeningen kan maken voor haar personeel, dank zij de electrische toestellen, die in een paar uren tijd 225 werkuren leveren van gewone bureelbedienden. De robots zullen echter nooit de mens verdringen, want er zullen steeds mensen nodig zijn om robots te bouwen... en om ze te besturen !

ZOU DEWET ONS DOORLATEN ?

Dat er politiehonden zijn weet iedereen, maar dat de douanen ook honden inzetten is nieuw. Hier zie je Dewet, een Duitse herdershond, die zijn ambt met waardigheid vervult in een klein dorp aan de Duits-Oostenrijkse grens. Wanneer z'n meester de identiteitsbewijzen controleerde van de reizigers die de grens willen oversteken, opent Dewet de slagboom. Dat is geen kleinigheid want de slagboom is zwaar en Dewet moet er uit alle macht op drukken.

EL MOCCO DE WREDE

TEKST EN TEKENINGEN VAN TIBET

(Wordt voortgezet.)

De ontvoerders van professor Zonnebloem moeten ten allen prijze ingehaald worden...

DE AVONTUREN VAN KUIFJE EN BOBBIE

DE ZAAK ZONNEBLOEM

door HERGE

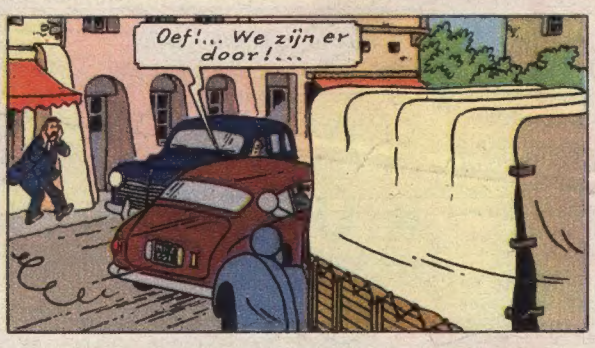

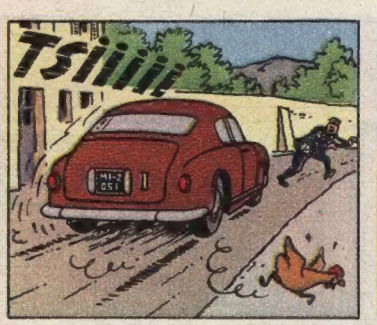

(Wordt voortgezet.)